

Книга Даниїла - Номер п'ятнадцятий

Даниїл, розділ другий — Підсумок і висновки, частина друга

Jeff Pippenger

2023-12-10

Наприкінці липня 2023 року голос у пустелі почав волати до мертвих, сухих кісток, як це проілюстровано тим, що Даниїл пішов до Аріоха й повідомив, що зрозумів «таємницю». Даниїл разом із Хананією, Мішаїлом та Азарією уособлюють посланця Іллі, а звістка Іллі вказує на те, що, чи розуміє або приймає її народ Божий, чи ні, він уже перебуває під прокляттям.

І тепер, о, священики, ця заповідь для вас. Якщо ви не послухаете, і якщо не візьмете цього до серця, щоб віддати славу моєму імені, говорить Господь Саваот, то я пошлю на вас прокляття і прокляну ваші благословення; так, я вже їх прокляв, бо ви не берете цього до серця. Малахії 2:1, 2.

«Священики» останніх днів, за Петром, — це народ Божого завіту, який раніше не був народом Божого завіту. Вони — ті, що з'їли «приховану книгу», коли могутній ангел з вісімнадцятого розділу Об'явлення зійшов 11 вересня 2001 року. Проте за Малахієм вони прокляті.

Якщо ж ви скуштували, що Господь благий, то, приступаючи до нього, як до живого каменя, відкинутого людьми, але Богом вибраного, дорогоцінного, ви також, як живі камені, будуетесь в духовний дім, у святе священство, щоб приносити духовні жертви, приємні Богові через Ісуса Христа. Тому й у Писанні сказано: Ось кладу на Сіоні наріжний камінь, вибраний, дорогоцінний; і хто вірує в нього, не буде посоромлений. Отже, для вас, що віруєте, він — дорогоцінний; а для непокірних — камінь, який відкинули будівничі, той став головою кута, і каменем спотикання та скелею спокуси — для тих, що, будучи непокірні, спотикаються об слово; на це вони й призначені. А ви — рід вибраний, священство царське, народ святий, люд, взятий у власність, щоб звіщати чесноти того, хто покликав вас із темряви до свого дивовижного світла: ви, що колись не були народом, а тепер — народ Божий; що не зазнали милості, а тепер помилувані. 1 Петра 2:3-10.

"Священики" останніх днів — це ті, хто "скуштували, що Господь добрий." "У минулі часи" вони "не були народом, а тепер — народ Божий." Це ті, хто знайшли "живий камінь", який був "справді відкинутий людьми, але вибраний Богом і дорогоцінний." Той камінь — це "сім разів" Левита двадцять шостого розділу, які "будівничі" міллеритського руху "відкинули" 1863 року. Міллеритські "будівничі" збудували храм протягом сорока шести років — від 1798 до 1844, але згодом вирішили відкинути "примноження знання" щодо "семи разів", яке прийшло 1856 року.

Мій народ гине через брак пізнання; бо ти відкинув пізнання — то й Я відкину тебе, щоб ти не був Мені священиком; бо ти забув Закон Бога твого, то й Я забуду твоїх дітей. Як

вони примножилися, так і згрішили проти Мене; тому Я оберну їхню славу на ганьбу.
Осія 4:6, 7.

«Священики» останніх днів прийняли послання про «сім разів», коли їх повернули на давні шляхи адвентизму після 11 вересня 2001 року. Вони скуштували послання прихованої книги, і воно було «дорогоцінним». Та Малахія каже, що священики останніх днів «прокляті», і, звісно, «сім разів» — це прокляття. Вони перебувають під прокляттям «семи разів», бо повторили гріхи своїх батьків. Малахія каже, що священики зневажили Боже ім'я, приносячи «осквернену жертву». Тією жертвою було передбачення на 18 липня 2020 року.

Бо від сходу сонця аж до заходу його велике буде Ім'я Моє між поганами; і на кожному місці приносимуть фіміам Імені Мому та чисту жертву, бо велике буде Ім'я Моє між поганами, говорить Господь Саваот. А ви його зневажили тим, що кажете: Стіл Господній занечищений; і плід його, тобто його пожива, — зневажена. Ви ще й сказали: Ось яка втома! — і ви пирхали на нього, говорить Господь Саваот; і приносили роздерте, кульгаве та хворе; так ви приносили приношення: чи прийму Я це з ваших рук? — говорить Господь. А проклятий ошуканець, у якого в отарі є самець, і він дає обіт та приносить Господу зіпсуте: бо Я Цар великий, говорить Господь Саваот, і страшне Ім'я Моє між поганами. А тепер, о священики, цей наказ — для вас. Якщо не послухаєте й не покладете на серце віддати славу Імені Мому, говорить Господь Саваот, то Я надішлю на вас прокляття й проклянну ваші благословення; так, Я вже прокляв їх, бо ви не кладете цього на серце. Ось Я забороню насінню вашому й накину гній на ваші обличчя, гній ваших урочистих свят, і винесуть вас разом із ним. І ви пізнаєте, що Я послав до вас цей наказ, щоб Мій заповіт був із Левієм, говорить Господь Саваот.
Малахії 1:11–2:4.

Завіт із Левієм є символом вірності левітів у випробуванні «образу звіра» під час бунту золотого тельця Аарона. Левіти в книзі Малахії, яких очищує посланець завіту, очищуються, щоб приносити «приношення» в праведності. Приношення — це звістка про ім'я Христа, яке є Його характером.

Саме темрява хибного розуміння Бога огортає світ. Люди втрачають знання про Його характер. Його неправильно зрозуміли й хибно витлумачили. У цей час має бути проголошене послання від Бога, послання, що просвітлює своїм впливом і рятує своєю силою. Його характер має бути явлений. У темряву світу має бути пролите світло Його слави, світло Його доброти, милості та істини.

"Це діло, окреслене пророком Ісаєю такими словами: 'О, Єрусалиме, що благовістиш, піднеси свій голос з силою; піднеси його, не бійся; скажи містам Юди: Ось ваш Бог! Ось, Господь Бог прийде з сильною рукою, і Його рамено пануватиме; ось, нагорода Його з Ним, і заплата Його перед Ним.' Ісаї 40:9, 10."

"Ті, хто очікують приходу Жениха, мають сказати людям: 'Ось ваш Бог.' Останні промені милосердного світла, остання звістка милості, яку належить дати світові, — це одкровення Його любовного характеру. Діти Божі повинні виявляти Його славу. У власному житті та характері вони мають виявити, що зробила для них Божа благодать."

«Наочні уроки Христа», 415.

Священики Малахії принесли приношення, яке осквернило Боже ім'я. Це приношення означає послання, і послання Нашвілла 18 липня 2020 року було оскверненим приношенням. Воно було зіпсоване бунтівним нехтуванням пророчою заповіддю "часу вже не буде", яку дав сам Христос у десятому розділі Об'явлення.

І ангел, якого я бачив, що стояв на морі й на землі, підніс руку свою до неба і присягнув тим, хто живе на віки віків, хто створив небо і все, що в ньому, і землю, і все, що на ній, і море, і все, що в ньому, що часу більше не буде. Об'явлення 10:5, 6.

«Жертва праведності», представлена левітами в третьому розділі книги Малахії, є такою, як у давні дні, і вона представляє звістку. «Колишні роки» символізують чистоту звістки, яка спричинила перше розчарування в міллеритській історії. Спотворена жертва представляє спотворену звістку від 18 липня 2020 року, проте це все ще паралельна подія.

І він сяде, як плавильник і очищувач срібла; і очистить синів Левія, і переплавить їх, як золото та срібло, щоб вони принесли Господеві приношення в праведності. Тоді приношення Юди та Єрусалима буде приємним Господеві, як за давніх днів і як у минулі роки. Малахії 3:3, 4.

«Прокляття», про яке сказано в Малахії, означає випробування щодо визнання того, що уособлює Ілля. Ті з нас, хто нині пробуджується, мають зрозуміти, що реальність прокляття «семи разів» здійснилася над нами в бунті, який ми виявили, зробивши гріховне передбачення від 18 липня 2020 року. Ми також маємо знову вирішити, якою пророчою методологією ми будемо жити. Два свідчення цього факту, і є й інші, можна знайти у викладі Малахії про Іллю, який має прийти, а також в історії самого Іллі. Ілля чітко вказав, що буде лише одне правильне послання та методологія.

Ілля тішбітянин, що був з жителів Гілеаду, сказав Ахавові: Як живий Господь, Бог Ізраїлів, перед ким я стою, не буде в ці роки ні роси, ні дощу, хіба за моїм словом. 1 Царів 17:1.

Малахія вказав, що Божі священики перебувають під «прокляттям» у період появи останнього Іллі, у зв'язку з прокляттям, пов'язаним із Божою десятиною. «Прокляття» десятини у Малахії означає необхідність рішення з боку Божого народу, адже, щоб усунути прокляття, під яким вони вже перебувають, вони мають визначити, де і що таке «скарбниця».

Ось, Я пошлю Свого посланця, і він приготує шлях переді Мною; і Господь, Якого ви шукаєте, раптово прийде до Свого храму, так, посланець заповіту, в Якому ви тішитесь; ось, Він прийде, говорить Господь Саваот. Та хто витримає день Його приходу? і хто встоїть, коли Він з'явиться? бо Він як вогонь плавильника і як луг пральників. І сяде Він як плавильник і очисник срібла; і очистить синів Левія, і переплавить їх, як золото й срібло, щоб приносили Господеві жертву в праведності. Тоді буде приємною Господеві жертва Юди та Єрусалима, як за давніх днів і як у минулі роки. І Я прийду до вас на суд;

і швидким свідком буду проти чаклунів, і проти перелюбників, і проти тих, що ложно клянуться, і проти тих, що гноблять наймита в його платні, вдову та сироту, і утискають чужинця в його праві, і Мене не бояться, говорить Господь Саваот. Бо Я — Господь, Я не змінююся; тому ви, сини Якова, не знищені. Від днів ваших батьків ви відхилилися від Моїх постанов і не додержували їх. Поверніться до Мене — і Я повернуся до вас, говорить Господь Саваот. А ви кажете: У чому нам повернутися? Чи може людина обкрадати Бога? А проте ви Мене обкрадаєте. Та ви кажете: У чому ми Тебе обкрадали? — У десятинах і приношеннях. Прокляттям ви прокляті, бо Мене обкрадаєте ви — увесь цей народ. Принесіть усі десятини до комори, щоб була пожива в Моїм домі, і випробуйте Мене цим тепер, говорить Господь Саваот, чи не відчиню вам небесних вікон і не виллю на вас благословення, так що не вистачить місця, щоб прийняти його. І Я заради вас забороню пожирачеві, і він не знищить плоду вашої землі; і не скине виноград на полі плоду свого передчасно, говорить Господь Саваот. Малахії 3:1-11.

Господь не змінюється і не змінює Своєї методології. Щоб там не означало це «прокляття» (чи є воно, чи немає), представлене в Малахії у зв'язку з «десятиною», десятина має бути принесена до скарбниці, щоб у Божому домі була «пожива». Цей факт вимагає визначитися, що таке «скарбниця», і якою була пожива, яку представляв Вільям Міллер у русі першого ангела, що була прообразом поживи, яку слід споживати в русі третього ангела. Одним із символів тієї поживи є «дощ» і «роса».

Слухайте, небеса, і я говоритиму; і слухай, земле, слова уст моїх. Нехай крапає, мов дощ, наука моя, нехай спадає, як роса, слово моє, мов дрібний дощ на ніжну траву і як зливи на траву. Бо я проголошу Ім'я Господнє; віддайте велич нашому Богові. Він — Скеля, діло Його досконале, бо всі дороги Його — правосуддя; Бог істини і без неправди, — справедливий і праведний Він. Повторення Закону 32:1-4.

Чи справді Ілля мав на увазі те, що сказав Ахавові? Чи справді він мав на увазі, що в останні дні, коли станеться повне виконання руху й послання Іллі, «не буде ні роси, ні дощу ці роки, хіба що за моїм словом»? Чи узгоджується «дощ», про стримання якого говорить Ілля, окрім як за його словом, із «дощем», який Малахія обіцяє як благословення?

Принесіть усі десятини в комору, щоб у домі Моїм була пожива, і випробуйте Мене тепер у цьому, говорить Господь Саваот: чи не відчиню Я вам небесні вікна і не виллю на вас благословення таке, що не стане місця, щоб його вмістити. Малахії 3:10.

І чи "прокляття" неосвяченого "приношення" "священиків", а також вже вчинене зловживання "десятиною", становлять "прокляття" "семи разів"?

Наприкінці липня 2023 року ми почали публікувати статті, які по суті повторюють послання, викладене в серії досліджень під назвою «Таблиці Авакума». Різниця в нинішній подачі полягає в тому, що після 18 липня 2020 року Господь почав ставити деякі зі старих вчень у нове світло.

Він почав розкривати речі, які здавалися мені глибокими, але я особисто був відсторонений і не хотів братися до роботи, яку мені раніше було доручено виконати. З 19 липня 2020 року

я усвідомив, що передбачення попереднього дня було помилковим і що я особисто ніс за те гріховне передбачення та його жахливі наслідки більшу відповідальність, ніж будь-яка інша людина.

Тоді, у липні 2023 року, мене охопило глибоке переконання, що попри мою цілковиту невдачу як лідера Божого руху третього ангела, мені слід принаймні почати записувати те, що я зрозумів з липня 2020 року. Я вирішив викласти письмово те, що мені відкрилося від часу гріха 18 липня 2020 року, а потім оприлюднити це, перш ніж мене покладуть у могилу.

За три місяці, що минули з липня, понад сімдесят країн світу нині стежать за цими статтями. Так, дехто, безперечно, робить це з неблагими намірами, але не всі. Ми на порозі запуску програми, яка перекладатиме ці статті на всі основні мови планети, адже наразі ті понад сімдесят країн змушені сприймати ці істини лише англійською мовою.

Ми вже працюємо, щоб допомагати деяким людям по всьому світу, які не мають можливостей і засобів багато що вдіяти, маючи ці істини, і я замислююся, чи не стосується «комора» у пророка Малахії, що має визначену мету — забезпечувати Божий дім «їжею», праці з поширення істини, яка ведеться через ці статті з липня 2023 року?

Ми розпочнемо наш розгляд третього розділу книги Даниїла в наступній статті.

Ми живемо в особливий період історії цієї землі. Велике діло має бути звершене за дуже короткий час, і кожен християнин має відіграти свою роль у підтримці цього діла. Бог кличе людей, які присвятять себе ділу спасіння душ. Коли ми почнемо усвідомлювати, яку жертву приніс Христос, щоб урятувати світ, що гине, ми побачимо могутнє боріння за спасіння душ. О, якби всі наші церкви побачили й усвідомили безмежну жертву Христа!

У нічних видіннях переді мною пропливали картини великого реформаторського руху серед Божого народу. Багато хто прославляв Бога. Хворі зцілялися, і звершувалися інші чудеса. Виявлявся дух заступницької молитви, подібно до того, як він проявився перед великим Днем П'ятидесятниці. Сотні й тисячі відвідували родини та відкривали перед ними Слово Боже. Серця переконувалися силою Святого Духа, і виявлявся дух справжнього навернення. З усіх боків двері широко відчинялися для проголошення істини. Здавалося, світ був осяяний небесним впливом. Великі благословення сходили на вірний і смиренний Божий народ. Я чув голоси подяки та хвали, і, здавалося, відбувалася реформація, подібна до тієї, якій ми були свідками у 1844 році.

Проте дехто відмовився навернутися. Вони не хотіли йти шляхом Божим, і коли заради поступу Божої справи лунали заклики приносити добровільні пожертви, дехто егоїстично чіплявся за своє земне майно. Ці жадібні відокремилися від спільноти віруючих.

"Суди Божі на землі, і, під впливом Святого Духа, ми повинні донести попереджувальне послання, яке Він нам доручив. Ми повинні швидко нести це послання, рядок за рядком, настанова за настановою. Невдовзі люди будуть змушені ухвалювати великі рішення, і наш обов'язок — подбати, щоб вони отримали можливість зрозуміти істину, аби могли

свідомо стати на правильний бік. Господь закликає Свій народ працювати — працювати старанно й мудро — доки ще триває час випробування." Свідчення, том 9, 126.